

Publicerad 2013-02-11 09:47 av Rise Little One

med mig själv på nyårsdagen

Samtalsterapi

gråt inte

minnen är bara mekaniska markeringar

på vilka sträckor du har gått igenom

jag vet du saknar ditt hem

när solen fyller i ditt rum

det doftar ved när mamman tänder den första brasan på dagen

pappan krattar löv alltid vid gryningen

han väcker dig snart och kallar dig latmask

och oväsen från vandrande försäljare på gatorna är alltid ett kapitel i sig

du känner

smakar

njuter till fullo i varenda en av kroppens celler

en vagga som kallas hem ...

gråt inte

le istället

att du själv har berikat ditt eget liv

att du kan stå på dina egna ben

och förstärkt din egen personlighet

jag vet du saknar gamla traditioner

vänner och bekanta,

till och med bråkiga grannar

men livet är alltid i rörelser

du följer med strömmen

och låter den visar dig nya vägar

gråt inte vännen

för du är alltid en summa av då- och nutiden

låt mig se ditt vackra leende

låt vi börja vår nya dag med hopp

och utan tårar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rise Little One med Poeter.se id #35510 innehar upphovsrätten